

צב:

עין משפט
גר מצוה

ה א מיי' פ"ב מהל' פסח"מ
הלכה יט:

ו ג מ"א פ"א שם הלכה יא:
ח ד מ"י פ"ב שם הלכה כ:
ז ה מ"י פ"ח מהל' מעה"ק
הל"ט דלא כר"ע:

תורה אור השלם

1. הִכִּיחַן הַמַּחֲטָא אֹתָהּ
יֹאכֶלֶנָּה בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכֵל
בַּחֹצֵר אֹהֶל מוֹעֵד:

2. כֹּל אֲשֶׁר יִגַע בְּבִשְׂרָה יִקְדָּשׁ
וְאֲשֶׁר יִזְה מַדְמָה עַל הַבְּגָד
אֲשֶׁר יִזְה עָלֶיהָ תִּכְבֵּס בַּמָּקוֹם
קָדֹשׁ: וִיקְרָא ו, כ

מזוסף רע"י

וְקָרָא וְאָבְצָה וְהוֹרֵדָה. שֶׁשֶׁטַח
 שְׂטוֹחַ לִיתָן מְתוּחֵה בְּזֶכֶת כְּגֹד
 מִתּוֹכָהּ שֶׁן קָרָן [וְנֶשֶׁךְ מִתּוֹכָהּ]
 וְנִתְחַבֵּט, וְאִתּוֹ חֶסֶד אֵין כֵּן שֶׁל
 אֶחָד שֶׁן כִּרּוֹס אֵין לָהּ אֵדָה
 מִקְּדוּשָׁתָהּ מְנֻחָה (ע"פ ר' חֲסִיתָה
 הַדּוּקָן שֶׁהֵכִינָם דְּמָה בְּצוּרָהּ
 בְּמִינָהּ. שֶׁאֵין לָהּ קֶלֶה: וְכֵן
 שֶׁלָּהּ אֵין נֶפֶשׁ כִּי כֹל אֵל לֹא
 יִחְשַׁבְשְׁטֶהָ (ל' ע"פ ר' פִּירְכֶּסָה.
 לֵאמֹר שְׂמִי: וְזֶה אֵין דִּירָם
 וְהוֹרֵדָה מִתּוֹכָהּ. וְזֶה אֵין כֵּן
 בְּחֻקְ מִשְׁחָה, וְהִיא פְּסוּלָה לֹא
 דִּקְדָּק (ע"פ ר' ז' שְׁאֵלָה.
 בְּנִיחוּתָהּ, שֶׁלֵּה נִדְלָה שֶׁלֵּה
 שֶׁלֵּה (ע"פ ר'

ליקוטים

[illegible]

שיטה מקובצת

תוד"ה אי הכי בו' ויש לחלק
דהיבא דקאי אקרא בו'.
עיין צמוס' פסחים דף פ"ה ע"א
[ד"ה אחד]:

וְקָרָן וַאֲצַבֵּעַ וְחִדְרָה. מִמֶּנּוּ אִי חֹמֶרִי קָחֲשִׁיב הָאֵל לֹא הוּוּ אֲלִיבָא
 דְּחֵד מִנָּה דִמְאָן דְּלִית לִיה חֻדָּה לִית לִיה קָרָן דְּמִדּוּכָה
 דְּלַעֲלֵיל צִפְרָה אִצְרוּ מִקְמוֹן (דף ג.) דְּפִלְגִי רַבִּי ור"א צְרִי' וְיֵשׁ לִמּוֹר
 הִכִּי מִזְרַח [ה] כֵּן לִמְאֵן דְּלִית לִיה וְתוֹדָה לִמְאֵן דְּלִית לִיה * וְכֵן צְרִי'
 לְפִרְשׁ לַעֲלֵיל צִפְרָה [ה] כֵּן (י: א') וְהֵאִירָא

מקור: **א' הכי אחד הנאכלות ואחד**

והנהבבירות מיבעי ליה. שהפסוק יומר
 שיש לו להזכיר תחלה וצ"ק דסוכה
 (דף כ.) גרים רש"י צמשנה אחת קטנה
 וסחת גדולה ופריך בגמרא אחת
 הגדולה ואחת קטנה מיבעי ליה דהכי
 היא הגדולה ואחת היא הקטנה חלוקה
 כלומר כמוה היא ואינה חלוקה
 דהיה להפסוק שני וכן דרך תנאים בכל מקום
 שיש להם שני פסוקים להשמיע שזה לו
 אחריו כדלמך ב"ה (דף ע.)
 ואחד חלוקה ואחד כל מקום שיש
 חלוקה ואחד חלוקה שם ומערה ובמסכת
 סוטה (דף מג.) אחד הבונה ואחד
 המורה ואחד המורה וכן ושאם מהיה
 צ"ב דכחיות (דף כ.) דלמד חדשות
 וישנות וישנות פשוט ללמודה
 וישנות חדשות וצ"ב החולץ (במות מ.)

[illegible]

מִיִּפְסַל פָּסִיל בֵּיהּ רַחֲמָנָא ^ט תִּפּוּק לִי דְהָא אִפְסִיל ^א
הוֹנָא בְּרִיהּ דְּרַב יְהוֹשֻׁעַ בְּמַדְבִּיק כְּלִי בְּצוּאָרָה בְּעָא
לְבַגְד מוֹהוּ ^ב מִבְּגָד קָמָא אִידְחִי לִיהּ לְכִיבּוּס ^כ אִו דְּלִמָּא
שְׁעוֹן כִּיבּוּס מִמָּה נִפְשָׁךְ אִי אוֹסְפוּ וּכְשֶׁר הָא כְּשֶׁר
^כ חֲרִבִי עֻקִּיבָא ^ד ס"ל דְּאָמַר הִיתָה לוֹ שְׁעַת הַכּוֹשֶׁר וְנִי

לדע"ג דחזרה פסולה נקט נמי גבי כשרה וחזרה: הא הו"א הא דמני פרכה יא"ח לחוך אינטיירכא ליה דקמני זה בההיא פרסא מתחילה דנפסלה ביזא"א וצ"י שני (נשל כו.) מייתי לה בגמרא: (ה"ג) דקמני זה נמי פרכה ויא"ח לחוך וחזרה פסולה: נשפך על יזואר ידיה הוא פסול ממוקם כלי שרת והלכך לאוספו [א] כשר להוהו ודלא דלמא מיפסיל פסיל ציה רהמנא כלי שרת. דדוקא שירי [א] ויכ"ט דרפסה פסולתו: טיפוך לי. דלא צעי כיוצם בללו מיטעו בלהזהרה צעין ואור כלי ככלי דמי [נשל כה:] צמדצק כלי בלוארה. ד צדס בהמה קמיייר: אידיחי ליה לכיוצם. וגרע ליה מנש כיוון דכשר לזריקה ראוי להזהר קרינא ציה אצל על הבגד דלחי בלהזהרה ולא צעי כיוצם האי אחרון: זו שאלה. בניחוחא יפה בעטל מתורת דם כל זמן שלא כיוצם וה"ל כנשפך מן הכלי על הרגל כדראש פסול [א] דקרא ס"ד משום דהווקא לכיוצם בטלי עלה הכושר לזריקה ונפסלה דמה טעון כיוצם והאי הרי מתחילתו בכלי

דם חטאת פרק אחד עשר זבחים

ויאכלנה לזו ולא לאחרת. יאכלנה חדרא משמע לומר באחת מן הנאכלות כתבתי לך הענין הזה ולא בכל הנאכלות נתמעטה חטאת העוף שהיא נאכלת מדברים האמורים בענין ומה אמור בענין כיצד מריקה ושטיפה: אורחיה דקרא. שכל הענין בלשון זה

נאמר [ויקרא 1] תשטט החטאת בצשר
מדמה: רבה אמר. האי פירכא
דפרכת ללמא פנימיות נתמעטו
ממישטא דזוט עיקר כיבוס צפנימיות
כמיז דלשר זיה צניאזות הכמוז מדבר
והינו דפנימיות כמיז [1] צון הלאה
על הפרכת לכל צחילונות אין כמוז
הזאה וחילונות הוא דליתרצו מתורת:
והא מנא דמסני' אע"פ שאין הכמוז
מדבר אלמא צנאלות קאמר. אלמא
עיקר קרא צחילונות הוא דכמיז
ופנימיות מתורת ליתרצו: ה"ק אף
על פי שיש דברים צענין שאינו מדבר
אלמא צנאלות ומאי זיהו מריקה
וסיפא דהאי דוקא צנאלות דסמיך
ליה כל זכר צכהים יכלל אותה מיהו
לענין כיבוס אחד הנאכלות ואחד
הפנימיות והפנימיות עיקר דלשר
זיה כמיז צהו וחילונות מואת תורת
החטאת: אי כמיז. דעיקר צפנימיות
כמיז אמאי מנא אחד הנאכלות
ואחד הפנימיות דמשמע [2] האמורה
צנאלות נוהגת אף צפנימיות דהכי
משמע [3] האמור צנאלות הוא דלשר
האמור צפנימיות אלמא נאכלות
צמשמעותא אמו ופנימיות מריצוא:

אִי הָיָה חֲטָאתָם הָעוֹף נָתַן מִיָּד
מִמַּשְׁמַעוֹתָ שֶׁהָיָה אִף הָיָה מִן הַנִּיזְאוֹת
דְּכַתִּיב וְזֹאת (מִן) [א] הַחֲטָאתָ וְגו'
([ויקרא ה: יד]) חֲטָאתָ הַעוֹף שֶׁכֵּתִיב
דְּמָה לְזֹאכָרָה בְּנִינִים. בְּזֵוֹן מְלִיקָה
לְהַיִּימָה מִהוּ שֶׁחִפְסָל מִשּׁוֹם וְכָל חֲטָאתָ
אֲשֶׁר יוֹצֵא: כִּלְיֵי שָׂרָם דְּמִי. שֶׁהָיָה
לֹא הוֹקֵקָה בְּקִצְלָתָ [א] כְּלִי וְחֵוֹ כְּלִיָּה
וּמִפְסָל זֶהכֶּנֶסֶת הַדָּם שֶׁהִכְנִיסָה
לְהִיכָל: אִו דְּלִמָּא דִּו'. וְזִכְרָהָ שֶׁהִכְנִיסָה
לְפָנִים שֶׁנִּשְׁחַטָה וְהוֹלִיחָה וְקִצְלָה דְּמָה
לֹא מִפְסָלָל דְּלִמָּדָה אֲמַר רַחֲמֵנָא
וְלֹא שֶׁהִכְנִיסוּ עִם זִכְרָה: פִּרְכָּסָה
וּנְכֶנֶסֶת לְפָנִים. בַּחֲטָאתָ הָעוֹף קִמְנִי
לֵה [א]: כִּשְׂרָה. וְקִס"ד מִשּׁוֹם דְּמִלְיָה
נִכְנָסָה וְלֹא הִכְנִיסָה הוּא ע"מ לְכַפֵּר
וְקִרָא כְּתִיב [ויקרא ו: י] לְכַפֵּר בְּקִדָּשׁ:
וְיִסָּסֵה לְדָרוֹם וְחוּרָה. לֹא דוֹקָא זֶה [א]
וְחוּרָה לְדָרוֹם מִשּׁוֹם דְּקִמְנִי זֶה [א]
זֶההִיא [א] פִּרְכָּסָה וְיִסָּסֵה לְחוּץ וְחוּרָה
פְּסוּלָה דְּדוֹקָא נִקְטָ לְאַשְׁמוּעִינִי רְבוּתָא

מפניה. בתמיה ובי יס מחיה בצפון ובדרום יפסק ציונה חנה הש
ויאלת לחוך חוך לעזרה וחזרה פסולה ואפילו [א] פרכסה ויאלת
קפתי פרכסה [ב] גבי עוף משום הלא נקט לה בלשון פרכסה [א]
פנה. מואר העוף: אלרובי הוא דלא אלרובי רחמנא כלי שרה.
למזבח דה"ל כנשפך מן הכלי על הרצפה ואספו דכשר [לעיל ג:].
חזא כתב ציה קבלה משום דבעי להויותו מן העוף עזמו למזבח
דדוחות דהא איפסיל ליה דם ממי מטא לאחיר הבגד ואנן ראו
היה על אחירו עד שנגע בו להאי אינטרפך זאת למעוטי: יתום מצד
מן כלי על הרצפה ואספו ואחר כך יתום על הבגד דהתם
קיי איזקיק לכיבוס האחי [ה] מתורת הזאה ולא קרינא ציה ראו
ת האשיבך עליה: [ו] אופפו וכשר. ואע"פ דאיזקיק לכיבוס לא
הא נשר. וטעון האחרון כיבוס: ואם ימצי לומר שאם אופפו
מתורת דם: אלא כרע"פ ל' דלמר לקמן (דף גס.) היתה לה שעת
קבל והיתה לו שעת הכושר ואח"כ נפסק בנפילתו על בגד ראשון:
יתום

כיתז

מסורת הש"ס

(א) [לעיל יא, ב] לעיל כו,
 (ג) [לעיל ל: ב"ק קטז, ד] ת"כ
 צי פ"ה ה"א, (ה) תוספתא ובהם
 פ"ח ה"ג, (ו) נוע"ע מ' שבת
 כ: ד"ה אחד, פסחים פה. קח:
 ד"ה אחד, סוכה כ. ד"ה אחת
 כמובות כ: ד"ה אחד וע' קידושין
 יג. ד"ה כסם, מנחות סג: ד"ה
 רצין

הגהות הב"ח

(א) גמ' והא תנא אע"פ:
(ב) רש"י ד"ה וינאם לדרום וכו'
זהוהיא. ג"כ בקדשי קדשים:

גליון הש"ס

תוֹם' ד"ה וקִרְן וכו' וכן צִרִיךְ
לְפָרֵשׁ. וכן לִקְמֹן דף נד ע"ב:

שינויי נוסחאות

[illegible]